

У великому листяному лісі жив їжачок Корнійко. Прилетіла якось до нього сорока та й ну скрекотати:

— Де я тільки не бувала, чого я тільки не бачила! У хвойний ліс я залетіла, їжачка Матвійка там зустріла. Він тобі привіти шле, у гості кличе.

Зрадів Корнійко, зібрав свій рюкзачок, сів на велосипед і покотив у подорож.

Їде Корнійко, а назустріч йому білочка великий гриб тягне. Побачила Корнійка та й просить:

— Допоможи мені, будь паска, гриб донести до моєї домівки. Тут недалечко.

— Ні, я поспішаю,— відповів Корнійко й поїхав. А тут на стежці гілка лежить. Став Корнійко її прибирати, та надто вона велика була. Покликав він білочку на допомогу, а вона у відповідь:

— Не можу, я зайнита, бачиш, гриб несу.

Подумав-подумав Корнійко та й каже:

— Пробач мені. Я тобі допоможу.

